Motpart: Direttur tal-Agrikoltura u s-Sajd, Avukat Generali

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Prim'Awla tal-Qorti Ċivili — Giltigheten av kommissionens förordning (EG) nr 530/2008 av den 12 juni 2008 om fastställande av nödåtgärder med hänsyn till snörpvadsfartyg som fiskar efter blåfenad tonfisk i Atlanten öster om longitud 45°V och i Medelhavet (EUT L 155, s. 9)

Domslut

1. *Vid prövningen av tolkningsfrågorna har det inte framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av kommissionens förordning (EG) nr 530/2008 av den 12 juni 2008 om fastställande av nödåtgärder med hänsyn till snörpvadsfartyg som fiskar blåfenad tonfisk i Atlanten öster om longitud 45°V och i Medelhavet eller giltigheten av artikel 7.2 i rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken, med hänsyn till principen om ett kontradiktoriskt förfarande och principen om rätten till ett effektivt rättsmedel.*

2. *Vid prövningen av tolkningsfrågorna har det inte framkommit några omständigheter som kan påverka giltigheten av förordning nr 530/2008, med hänsyn till kravet på motivering enligt artikel 296.2 FEUF, principen om skydd för berättigade förväntningar och proportionalitetsprincipen.*

3. *Förordning nr 530/2008 är ogiltig i den mån de förbud som föreskrivs i förordningen, vilken antagits med stöd av artikel 7.1 i förordning nr 2371/2002, träder i kraft från och med den 23 juni 2008 med avseende på de snörpvadsfartyg som seglar under spansk flagg eller är registrerade i den medlemsstaten och de gemenskapsaktörer som har slutit avtal med dem, medan förbuden för de snörpvadsfartyg som seglar under maltesisk, grekisk, fransk, italiensk eller cypriotisk flagg eller är registrerade i dessa medlemsstater och de gemenskapsaktörer som slutit avtal med dem träder i kraft från och med den 16 juni 2008, utan att det finns sakliga skäl för denna skillnad i behandling.*

(1) EUT C 205, 29.8.2009.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 10 mars 2011 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht München (Tyskland)) — Privater Rettungsdienst und Krankentransport Stadler mot Zweckverband für Rettungsdienst und Feuerwehralarmierung Passau

(Mål C-274/09) (1)

(Offentlig upphandling — Direktiv 2004/18/EG — Offentliga tjänstekoncessioner — Räddningstjänst — Kriterier för att skilja mellan offentliga tjänstekontrakt och tjänstekoncessioner)

(2011/C 139/04)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht München

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Privater Rettungsdienst und Krankentransport Stadler

Motpart: Zweckverband für Rettungsdienst und Feuerwehralarmierung Passau

Ytterligare deltagare i rättegången: Malteser Hilfsdienst e.V. och Bayerisches Rotes Kreuz

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Oberlandesgericht München — Tolkningen av artiklarna 1.2 a och d och 1.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, s. 114) — Begreppen "offentligt tjänstekontrakt" och "tjänstekoncession" — Kontrakt som avser tillhandahållande av räddningstjänster, slutet mellan den upphandlande myndigheten och hjälporganisationer, enligt vilket ersättningen för tjänsterna bestäms genom förhandlingar mellan nämnda organisationer och tredje män i egenskap av socialförsäkringsorganisationer

Domslut

Artikel 1.2 d och 1.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster ska tolkas så, att när ersättningen till den utvalda ekonomiska aktören uteslutande betalas ut av andra än den upphandlande myndighet som tilldelat ett kontrakt om räddningstjänster och den ekonomiska aktören står verksamhetsrisken, även om denna risk är mycket begränsad — särskilt med hänsyn till att användaravgifterna för tjänsterna fastställs genom årliga förhandlingar med tredje man och att den ekonomiska aktören inte garanteras full täckning för de kostnader som burits inom ramen för ett utförande av verksamheten som är förenligt med de principer som uppställs i nationell lagstiftning — ska kontraktet i fråga kvalificeras som tjänstekoncession, i den mening som avses i artikel 1.4 i direktivet.

(1) EUT C 267, 7.11.2009.